

עפ"ת 3884/04/15 - יoram כהן נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 3884-04-15 כהן ב' מדינת ישראל
תיק חיזוני:
בפני כב' השופטת רונית בש
יoram כהן המערער
נגד מדינת ישראל המשיבה

פסק דין

1. בפני ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחדרה, כב' השופטת רונה פרסון (להלן: "בית משפט קמא"), אשר ניתנה ביום 20.2.15 בתיק המ"ש 14-12-7568, לפיה נדחתה בקשה המערער להארכת מועד להישפט בין דוח תעבורה מיום 20.2.11.
2. ביום 20.2.11 נעצר המערער, כשהוא משתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית, ונרשמה לחובתו הودעת תשלום קנס. המערער שילם את הקנס שכאמור הושת עליו.

החלטה בית משפט קמא

3. בית משפט קמא ציין בהחלטתו הנ"ל (להלן: "ההחלטה") כי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "חсад"פ"), נדרש לבקשת שפיטה המוגשת באיחור ומפנה לתנאי סעיף 229(ה) בשינויים המחייבים, הדורש שכונע כי הבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות בבקשתו ושמנוו ממנו להגישה במועד וכי היא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המנעה. לאחר שבית משפט קמא עין בבקשתו ובנסיבות הנלוויים לה, הוא לא מצא סיבה סבירה המבירה מודיעין המערער פעיל להוכיח את חפותו למללה משלוש שנים לאחר הودעת התשלום ולא במסגרת המועדים הקבועים בחוק. בית משפט קמא הוסיף והטעים כי לא הובאו בפניו כל "ニימוקים מיוחדים אחרים" להיעתרות בבקשתו, וכך נדרש לפי סעיף 230 לחсад"פ.

4. בית משפט קמא ציין בהחלטה, כי סעיף 223 (ב) לחсад"פ קובע כי משילם אדם את הקנס רואים אותו כאילו הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו.

5. לעניין רישום הנקודות בגין העבירה או היעדר רישום, נקבע על ידי המערער, קבע בית משפט קמא, כי לא נגרם למערער בכך עיוות דין אשר עשוי להצדיק את ביטול הרשותו.

ונכח כל האמור לעיל, דחה בית משפט קמא את בקשת המערער להארכת מועד להישפט.

ニימוקי הערעור

.7. במסגרת נימוקי הערעור טוען המערער כי, במועד ביצוע העבירה, השוטר שרשם לחובתו את הדו"ח ציין בפניו כי לא ירשמו לחובתו נקודות. המערער שהבחן כי בדו"ח רשם "0 נקודות", שילם את הדו"ח על אף שסביר כי לא ביצע כל עבירה. משגילה המערער, לדבריו, כי נרשמו לחובתו נקודות פנה לבית משפט קמא בבקשתה להארכת מועד להישפט.

.8. המערער טוען כי שגה בית משפט קמא, עת שלא קיבל את בקשתו להארכת מועד להישפט שכן המערער הגיש את הבקשה מיד כשנודע לו על רישום הנקודות לחובתו. עוד טוען המערער כי בעניינו קיימים "ニימוקים מיוחדים" לקליטת הבקשה, זאת נוכח טענתו לפיה הדו"ח שנרשם לחובתו אינו קרייא, ביחס לעניין רישום הנקודות. בנסיבות זו טוען המערער, כי יש לעשות הבחנה בין מקרה בו השוטר לא רשם כלל נקודות, שאז ניתן לומר כי במקרה שהרישום "שותך" על הנוגג לבדוק האם נרשמו לחובות הנקודות אם לאו, לבין מקרה בו נרשמה באופן פוזיטיבי הספרה "0" לעניין רישום הנקודות. המערער טוען כי מדובר בהטעיה וביעיות דין, שכן המערער הסתמן על מה שרשם השוטר על גבי הדו"ח.

.9. עוד טוען המערער, כי משמצא בית משפט קמא טעם להבהיר את הבקשה לתוצאות המשיבה, מבלתי שדחה אותה על הסף, הרי שבהעדר תגובה היה עליו לקבל את הבקשה או לחייבון לקבוע דין בבקשתה.

.10. ונוכח הנימוקים שהובאו לעיל, עותר המערער כי בית המשפט יקבל את הערעור ויורה על הארכת המועד להישפט בגין הדו"ח הנ"ל.

טייעוני ב"כ הצדדים

.11. בדין בפניי חזר ב"כ המערער על האמור בהודעת הערעור, בהדגישו את היות הדו"ח בלתי קרייא וכן את עובדת רישום "0 נקודות" בדו"ח עצמו, דבר שלטענת ב"כ המערער הביא את המערער לתשולם הקנס. ודוק, לטענת ב"כ המערער, כדי היה למערער לשלם קנס בסכום נמוך, כאשר אין לחובתו רישום של נקודות ובכך חסר התדיינות משפטית ואפשרות שיוות עליו קנס בסכום גבוה יותר.

.12. עוד ביקש ב"כ המערער לראות בנידון דין את הבקשה שבעניינו כבקשה לביטול פסק דין שנייתן בהעדר, זאת באשר לנימוקים המצדיקים העתרות לבקשתה. לטענת ב"כ המערער, גם במקרה שבעניינו, כאשר מתבקשת הארכת המועד להישפט, מן הראי לבחון קיומו של חשש לעיוות דין. לדידו, היות הדו"ח בלתי קרייא ועובדת שלא ברור מה רשם במשבצת הנקודות בדו"ח, מצדיקים מתן הארכת מועד למערער

להישפט. ב"כ המערער הוסיף והציג, כי המערער הוציא רישיון נהיגה לפני כמעט 30 שנה ולחובתו עבר לא מכובד, כך שאין הוא מבין בתחום הנזקודות, מה גם שלחובתו של המערער רק 12 נזקודות, לרבות הנזקודות שנצברו בגין הדוח שבעפניו. לטענת ב"כ המערער, מן הרואו לשלוח מסר לשוטרים, עורכי הדוחות, זאת על מנת שייערכו את הדוחות באופן ברור, נכון וקריא, לרבות את רישום מספר הנזקודות בדו"ח.

.13 ב"כ המשיבה ביקש לדוחות את הערעור, בציינו כי מכוח סעיף 232(ב) לחס"פ, יש לראות את המערער כמו שהודה באשמה, הורשע ונשא את עונשו. לטענותו, לא מתקיימים במקרה דנן הטעמים המצדיקים העתרות לביקשת המערער, כפי שעולה מסעיפים 229(ה) ו-230 לחס"פ, לפיהם על בית המשפט להשתכנע כי הבקשה לא הוגשה בזמן של נסיבות שלא היו תלויות בבקשתו ואשר מנעו ממנו מלהגישה בזמן והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה. לטענת ב"כ המשיבה, המערער אינו מבahir כלל כיצד נודעו לו הנסיבות החדשות וכמה זמן עבר מרגע שנודעו לו ועד להגשת בקשתו בפניו בבית משפט קמא. עוד טוען ב"כ המשיבה, כי מהדו"ח עולה תגובת המערער, לפיה אין לו מה לומר, היינו תגובה שאין בה ממשום הכחשה או כפירה במיחס לו. עוד ציין ב"כ המשיבה, כי הדוח אכן אינו כתוב בכתב יד פשוט אך ניתן להבין את תוכנו וכן כי המערער בחר לשלם את הדוח, אשר ניתן לפני למעלה מ- 4 שנים, בפברואר 2011, ובכך הודה כאמור באשמה. ב"כ המשיבה הוסיף וציין כי לא רשום בדו"ח "0 נזקודות", אם כי רשום במשבצת הנזקודות סימן שלא ניתן להבין מה הוא. ב"כ המשיבה ביקש ללמידה מעברו התעבורתי של המערער, כי האחרון הורשע בעבר בגין עבירות מסווג "ברירת משפט" ובחר לשלם את הקנסות שהושתו עליו, כך שעסוקין בכך שיעודו היבש מה המשמעות של תשלום הדוח.

דין והכרעה

.14 בסעיף 223(ב) לחס"פ נקבע כהאי לישנא: "**שלם אדם את הקנס כאמור בסעיף קטן (א) רואים אותו והוא הודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו.**".

.15 במקרה שבפניו המذبور בדו"ח שניתן למערער בפברואר 2011, הינו לפני יותר מ- 4 שנים. המערער בחר לשלם את הקנס הנקבע בדו"ח, ומשםך רואים אותו, כאמור, כמו שהודה באשמה בפני בית המשפט, הורשע ונשא את עונשו.

.16 דא ע"א, שהמעערער ביקש ביום, כעבור פרק זמן ממושך, להעתיר לבקשתו להערכת מועד להישפט, זאת מבלתי שעה בידו להציבו על הטעמים המצדיקים העתרות לבקשתו, כאמור בסעיף 229 (ה) לחס"פ. ודוק, לא עליה בידי המערער לשכנע, כי הבקשה לא הוגשה בזמן של סיבות שלא היו תלויות בו ושמנו ממנה להגישה בזמן וכי הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה. המערער בחר, כאמור, לשלם את הקנס ובכך ניתן לראותו כמו שהורשע זה מכבר ונשא את עונשו, לאחר שהודה בעבודות כתוב האישום נגדו.

17. אין בידי לקבל את טענת המערער, לפיה בדו"ח נרשם "0 נקודות", דבר שהביאו לתשלום הकנס מטעם שיקול של כדיאות. ראשית יצוין, כי עיון בדו"ח מלמד, כי ב忙着צת הימנית המיוועדת לרשום מספרנקודות רשום סימן בלתי קרייא, אולם אין המדובר בספרה "0" הרשומה באופן ברור ב忙着צת השמאלית. בכל מקרה, אי רישום הנקודות או רישום בלתי ברור של מספר הנקודות אינם יכולים להיות עליה לביטול הדו"ח. במקרה זו יפים דבריו הבאים של בית המשפט המ徇ז' בחיפה בעפ"ת 2010-06-27124 **עודד למ נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.8.2010), מפי כבוד השופט כמאן סעב: "החוק קבע דרכי נספנות ואפשרויות אחרות למתן מידע בדבר מספר הנקודות בהן יחויב אדם שנרשם לחובתו דו"ח ברירת משפט... משכך, אי רישום הנקודות בהן יחויב הנוהג אם יורשע בעבירה, אינם מהוות עילה לביטול דו"ח ברירת המשפט, שכן מהסיפה של התקנה דנא (תקנה 1(א) לתקנות התעבורה (מסירת מידע בדבר מספר הנקודות לחויב) (הוראות שעה), תשס"ה-2005- הוספה שליל, ר.ב.), אינם למדים שיכולה להיות דרך אחרת או נוספת למסירת מידע על ה尼克וד המנהלי שבצד העבירה, כך שהיעדר הרישום של מספר הנקודות בדו"ח עצמו, אינו יכול לרוקן מתוכן את הדו"ח והעבירה שמתווארת בו".

18. ומהתם להכא: כך גם במקרה דנן אין מקום להיעתר לבקשת המערער להערכת מועד להישפט המתמקדת בהיות הדו"ח בלתי קרייא ובאי רישום ברור של מספר הנקודות בדו"ח (בהודעת הערעור נטען כי נרשם "0 נקודות", אולם בדיון בפני, בעקבות הערת בית המשפט, הסכים ב"כ המערער, בסופו של דבר, לכך שרישום מספר הנקודות אינם ברור וכי רישום ב忙着צת הנקודות סימן שאינו קרייא ולא נהיר). במקרה זו יצוין, כי הדין עם בית משפט קמא בקביעתו לעניין רישום הנקודות, כי לא נגרם לערער עיות דין המצדיק את ביטול הרשותתו בדיון, מה גם שהמערער הגיע את בקשתו פרק זמן ניכר לאחר קבלת הדו"ח ותשלומו.

19. מן הרاءו ליתן את הדעת בנידון דין לדבורי ה��מים של כבוד השופט א' לוי ברע"פ 9540/08 עופר מוסברג נגד מ"י (ניתן ביום 8.1.09):

"משולמה הودעת הকנס שהומצאה לבקשת, השתכללה הרשותו בעבירות בהן הוואשם. אכן, סעיף 229(ח) לחוק סדר הדין הפלילי מאפשר למשלים הknס לעותר - אף לאחר ביצוע התשלומים - לתובע המשטרתי כדי שתבטול הودעת הknס, אולם לשם כך קצב החוקן פרק זמן של 30 ימים בלבד ממועד המצאתה של ההודעה. המבקש לא פועל במסגרת זמינים זו, ואף לא בגדרי הזמן שהוקצב להגשת ערעור. משכך, נוכח העובדה של הרשות המבקש חלופה, לא ניתן להשיג עילה באמצעות ערעור, ראשון או שני".

לפיכך גם במקרה דנן, אין מקום להיעתר לבקשת המערער ולאפשר לו לאחר פרק זמן של מספר שנים להישפט בגין הדו"ח.

20. זאת ועוד, עיון בדו"ח מלמד כי המערער מסר את תגובתו לעבירה המוחסת לו במילים: "אין מה עמוד 4

לומר". תגובתו הנ"ל של המערער בפני השוטר, עורך הדו"ח, אינה מלמדת בדבר הכחשת המערער את ביצוע העבירה, כפי שטען בנקודה זו ב"כ המשיבה, ובצדק. בתגובה הנ"ל ניתן לראות משום "ראשית הودאה" וברוי כי אין בה משום כפירה במיחס למערער, מה גם שלא עולה ממנה טענת המערער, כי השוטר ציין בפנין שלא ירשמו לחובתו נקודות.

.21. נכון כל האמור לעיל, דין ערעורו של המערער להידחות והנני מורה כן.

המציאות תמציא העתק מפסק הדין לבאי כוח הצדדים.

ניתן היום, כ"א אייר תשע"ה, 10 Mai 2015, בהעדר הצדדים.